

โครงการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันอุบัติเหตุไฟฟ้า

ตัวแทนนักเรียน โรงเรียนบ้านหุบกะพง ปีการศึกษา 2567 ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

1. เด็กหญิง เกวลี อินทรบุตร
2. เด็กหญิง กัญฉิกา มั่นคง
3. เด็กหญิง สุกัญญา แพนสี
4. เด็กหญิง ธันยพร จำนงนรินทร์รักษ์

ผู้ควบคุมดูแลนักเรียน

1. นางสาวพรพิมล อยู่ชมบุญ
2. นายธนิต ชินะตั้งกูร

อบรมหลักสูตรเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันอุบัติเหตุไฟฟ้า

ระหว่างวันที่ 26-27 สิงหาคม พ.ศ. 2567

ณ ซะอำ อีโค แคมป์ 111 ถนนคั่นกันน้ำเค็ม ตำบล ซะอำ อำเภอ ตำบล ซะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

จัดโดย สพป.เพชรบุรี เขต 2

ชื่อโครงการ **อุบัติเหตุไฟฟ้าภัยเงียบที่ต้องรู้เท่าทัน**

1. ชื่อโครงการ**อุบัติเหตุไฟฟ้าภัยเงียบที่ต้องรู้เท่าทัน**.....

2. หลักการและเหตุผล

ในปัจจุบัน อุบัติเหตุไฟฟ้ากลายเป็นที่นิยมในกลุ่มวัยรุ่น โดยเฉพาะนักเรียน เนื่องจากความเข้าใจผิดว่าอุบัติเหตุไฟฟ้าปลอดภัยกว่าอุบัติเหตุทั่วไป อย่างไรก็ตาม งานวิจัยพบว่าอุบัติเหตุไฟฟ้ามักรุนแรงและเป็นอันตรายต่อระบบทางเดินหายใจ หัวใจ และสุขภาพจิต อีกทั้งยังเสี่ยงต่อการติดเชื้อโคโรนาไวรัสและสารเสพติดอื่นๆ

โครงการนี้จึงมีเป้าหมายในการสร้างความตระหนักรู้ให้แก่ นักเรียนเกี่ยวกับอันตรายของอุบัติเหตุไฟฟ้า โดยให้ความรู้เกี่ยวกับผลกระทบทางสุขภาพ พร้อมเสริมทักษะในการปฏิเสธและเลือกวิธีการป้องกันที่ปลอดภัย เพื่อป้องกันการยุ่งเกี่ยวกับอุบัติเหตุไฟฟ้าและส่งเสริมสุขภาพที่ดีทั้งทางกายและจิต

3. วัตถุประสงค์

ในการทำโครงการ**อุบัติเหตุไฟฟ้าภัยเงียบที่ต้องรู้เท่าทัน**..... มีวัตถุประสงค์ในการทำโครงการ ดังนี้

1. เพื่อให้ นักเรียนเกิดความตระหนักรู้ถึงอันตรายและโทษของการใช้อุบัติเหตุไฟฟ้าต่อร่างกาย
2. เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจถึงผลกระทบต่อสุขภาพจิตและสังคมจากการใช้อุบัติเหตุไฟฟ้า
3. เพื่อให้ นักเรียนสามารถปฏิเสธและหลีกเลี่ยงการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับอุบัติเหตุไฟฟ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ นักเรียนมีวิธีการปฏิเสธเมื่อถูกชักจูงหรือชวนให้ใช้อุบัติเหตุไฟฟ้าจากเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิด

4. เป้าหมาย

4.1 เป้าหมายเชิงปริมาณ

4.1.1 นักเรียนร้อยละ 90 ที่เข้าร่วมโครงการสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับโทษและอันตรายของอุบัติเหตุไฟฟ้าได้ถูกต้องหลังการอบรม

4.1.2 นักเรียนร้อยละ 100 ที่เข้าร่วมโครงการแสดงพฤติกรรมปฏิเสธและหลีกเลี่ยงการยุ่งเกี่ยวกับอุบัติเหตุไฟฟ้าเมื่อถูกชักจูง

4.1.3 ลดจำนวนผู้ใช้บู่หรีไฟฟ้าในโรงเรียนลงอย่างน้อย 90% ภายในระยะเวลา 1 ปีหลังจากโครงการเริ่มดำเนินการ

4.1.4 นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการร้อยละ 90 มีการแสดงความคิดเห็นเชิงบวกและมีความตั้งใจในการดูแลสุขภาพหลังเข้าร่วมกิจกรรม

4.2 เป้าหมายเชิงคุณภาพ

4.2.1 นักเรียนมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับอันตรายและผลกระทบของบู่หรีไฟฟ้าทั้งทางกายและจิตใจ รวมถึงผลกระทบต่อสังคม

4.2.2 นักเรียนสามารถนำความรู้และทักษะในการปฏิเสธมาใช้เมื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่มีการชักจูงให้ใช้บู่หรีไฟฟ้า

4.2.3 นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการดูแลสุขภาพตนเอง และมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับบู่หรีไฟฟ้า

4.2.4 โรงเรียนมีการเฝ้าระวังและป้องกันปัญหาบู่หรีไฟฟ้าในกลุ่มนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.วิธีดำเนินงาน

กิจกรรม/ขั้นตอน/วิธีปฏิบัติ	ระยะเวลาดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
ขั้นเตรียม 1. ประชุมวางแผน 2. เขียนโครงการ	สิงหาคม 2567	ครูที่ปรึกษา/คณะตัวแทนนักเรียน/สภานักเรียน
ขั้นดำเนินงาน 1. เสนออนุมัติโครงการ 2. ดำเนินงานตามกิจกรรม กิจกรรมที่ 1 อบรมและให้ความรู้ กิจกรรมที่ 2 ฝึกทักษะการปฏิเสธ กิจกรรมที่ 3 สร้างสรรค์สื่อรณรงค์ กิจกรรมที่ 4 เสวนาและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ 3. ติดตามและประเมินผล	สิงหาคม 2567 กันยายน 2567 สิงหาคม 67 - กุมภาพันธ์ 68 สิงหาคม 67 - กุมภาพันธ์ 68 สิงหาคม 67 - กุมภาพันธ์ 68 สิงหาคม 67 - กุมภาพันธ์ 68 สิงหาคม 67 - กุมภาพันธ์ 68	หัวหน้าฝ่ายกิจกรรม คณะตัวแทนนักเรียน/สภานักเรียน
ขั้นสรุป 1. สังเกต/แบบสอบถาม/แบบทดสอบ 2. รายงานผลต่อผู้บริหาร	สิงหาคม 67 - กุมภาพันธ์ 68 ครั้งที่ 1 กันยายน 2567 ครั้งที่ 2 กุมภาพันธ์ 2568	ครูที่ปรึกษาและคณะตัวแทนนักเรียน/สภานักเรียน

6.ระยะเวลาดำเนินงาน

สิงหาคม 2567 – กุมภาพันธ์ 2568

7.สถานที่ดำเนินงาน

อาคารอเนกประสงค์ โรงเรียนบ้านหุบกะพง

8.งบประมาณ 5,000 บาท

- ค่าวัสดุอุปกรณ์จัดงาน 3,000 บาท
- ค่าอาหารและเครื่องดื่ม 2,000 บาท

9. ผู้รับผิดชอบโครงการ

ตัวแทนนักเรียน

- 1.เด็กหญิง เกวลี อินทรบุตร
- 2.เด็กหญิง กัญฐิกา มั่นคง
- 3.เด็กหญิง สุกัญญา แพนสี
- 4.เด็กหญิง ธันยพร จำนงนรินทร์รักษ์

ครูที่ปรึกษา

1. นางสาวพรพิมล อยู่ชมบุญ
2. นายธนีส ชินะตั้งกูร

10. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- สถานีตำรวจภูธรชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- สพป.เพชรบุรี เขต 2
- โรงเรียนบ้านหุบกะพง

11.การวัดและประเมินผล

ตัวบ่งชี้ความสำเร็จ	วิธีการประเมิน	เครื่องมือ
1. นักเรียนร้อยละ 90 สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับโทษและอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้าได้ถูกต้องหลังเข้าร่วมโครงการ	1. การทดสอบความรู้ก่อนและหลังการอบรม	1. แบบทดสอบความรู้ (Pre-test และ Post-test)
2. นักเรียนร้อยละ 100 แสดงพฤติกรรมการปฏิเสธอย่างมั่นใจเมื่อจำลองสถานการณ์ในเวิร์กชอป	1. การสังเกตพฤติกรรม 2. การให้คะแนนจากครูผู้สอนในกิจกรรม Role Play	1. แบบประเมินพฤติกรรมการปฏิเสธ
3. นักเรียนร้อยละ 100 แสดงทัศนคติที่ดีและมีความตั้งใจในการดูแลสุขภาพหลังเข้าร่วมโครงการ	1. การสำรวจทัศนคติหลังการอบรม	1. แบบสอบถามทัศนคติ
4. ลดจำนวนผู้ใช้บุหรี่ไฟฟ้าในโรงเรียนลงร้อยละ 90% ภายในระยะเวลา 1 ปี	1. การสำรวจ 2. การสอบถาม	1. แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้บุหรี่ไฟฟ้าและการสัมภาษณ์เชิงลึก
5. นักเรียนร้อยละ 90 ร่วมออกแบบและผลิตสื่อรณรงค์ในโรงเรียน	1. การประเมินคุณภาพของสื่อ	1.แบบประเมินผลงานสื่อรณรงค์

12.ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้า
2. นักเรียนสามารถปฏิเสธการชักจูงจากบุคคลรอบข้างได้อย่างมั่นใจ
3. เกิดความร่วมมือและบรรยากาศที่ปลอดภัยในโรงเรียน
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการรณรงค์และการเผยแพร่ความรู้
5. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อสุขภาพและการดูแลตนเอง

(ลงชื่อ).....ผู้เสนอโครงการ/โครงการงาน
(.....)

(ลงชื่อ).....ที่ปรึกษาโครงการ/โครงการงาน
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้เห็นชอบโครงการ/โครงการงาน
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้อนุมัติโครงการ/โครงการงาน
(.....)

ชื่อโครงการ บุหรี่ไฟฟ้าภัยเงียบที่ต้องรู้เท่าทัน

1. ชื่อโครงการ**บุหรี่ยไฟฟ้าภัยเงียบที่ต้องรู้เท่าทัน**.....

2. หลักการและเหตุผล

ในปัจจุบัน บุหรี่ไฟฟ้ากลายเป็นที่นิยมในกลุ่มวัยรุ่น โดยเฉพาะนักเรียน เนื่องจากความเข้าใจผิดว่าบุหรี่ยไฟฟ้าปลอดภัยกว่าบุหรี่ยทั่วไป อย่างไรก็ตาม งานวิจัยพบว่าบุหรี่ยไฟฟ้ามีสารเคมีที่เป็นอันตรายต่อระบบทางเดินหายใจ หัวใจ และสุขภาพจิต อีกทั้งยังเสี่ยงต่อการติดนิโคตินและสารเสพติดอื่นๆ

โครงการนี้จึงมีเป้าหมายในการสร้างความตระหนักรู้ให้แก่ นักเรียนเกี่ยวกับอันตรายของบุหรี่ยไฟฟ้า โดยให้ความรู้เกี่ยวกับผลกระทบทางสุขภาพ พร้อมเสริมทักษะในการปฏิเสธและเลือกวิธีการป้องกันที่ปลอดภัย เพื่อป้องกันการยุ่งเกี่ยวกับบุหรี่ยไฟฟ้าและส่งเสริมสุขภาพที่ดีทั้งทางกายและจิต

3. วัตถุประสงค์

ในการทำโครงการ**บุหรี่ยไฟฟ้าภัยเงียบที่ต้องรู้เท่าทัน**..... มีวัตถุประสงค์ในการทำโครงการ ดังนี้

1. เพื่อให้ นักเรียนเกิดความตระหนักรู้ถึงอันตรายและโทษของการใช้บุหรี่ยไฟฟ้าต่อร่างกาย
2. เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจถึงผลกระทบต่อสุขภาพจิตและสังคมจากการใช้บุหรี่ยไฟฟ้า
3. เพื่อให้ นักเรียนสามารถปฏิเสธและหลีกเลี่ยงการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับบุหรี่ยไฟฟ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ นักเรียนมีวิธีการปฏิเสธเมื่อถูกชักจูงหรือชวนให้ใช้บุหรี่ยไฟฟ้าจากเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิด

4. เป้าหมาย

4.1 เป้าหมายเชิงปริมาณ

4.1.1 นักเรียนร้อยละ 90 ที่เข้าร่วมโครงการสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับโทษและอันตรายของบุหรี่ยไฟฟ้าได้ถูกต้องหลังการอบรม

4.1.2 นักเรียนร้อยละ 100 ที่เข้าร่วมโครงการแสดงพฤติกรรมปฏิเสธและหลีกเลี่ยงการยุ่งเกี่ยวกับบุหรี่ยไฟฟ้าเมื่อถูกชักจูง

4.1.3 ลดจำนวนผู้ใช้บุหรี่ยไฟฟ้าในโรงเรียนลงอย่างน้อย 90% ภายในระยะเวลา 1 ปีหลังจากโครงการเริ่มดำเนินการ

4.1.4 นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการร้อยละ 100 มีการแสดงความคิดเห็นเชิงบวกและมีความตั้งใจในการดูแลสุขภาพหลังเข้าร่วมกิจกรรม

4.2 เป้าหมายเชิงคุณภาพ

4.2.1 นักเรียนมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับอันตรายและผลกระทบของบุหรี่ยไฟฟ้าทั้งทางกายและจิตใจ รวมถึงผลกระทบต่อสังคม

4.2.2 นักเรียนสามารถนำความรู้และทักษะในการปฏิเสธมาใช้เมื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่มีการชักจูงให้ใช้บุหรี่ยไฟฟ้า

4.2.3 นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการดูแลสุขภาพตนเอง และมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับบุหรี่ยไฟฟ้า

4.2.4 โรงเรียนมีการเฝ้าระวังและป้องกันปัญหาบุหรี่ยไฟฟ้าในกลุ่มนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.วิธีดำเนินงาน

ขั้นเตรียม

1. ประชุมวางแผน
2. เขียนโครงการ

ขั้นดำเนินงาน

1. เสนออนุมัติโครงการ
2. ดำเนินงานตามกิจกรรม

กิจกรรมที่ 1 อบรมและให้ความรู้

- **รายละเอียด:** จัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้เกี่ยวกับอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้า โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพหรือจิตแพทย์มาบรรยายให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบทางสุขภาพทั้งทางกายและจิตใจ รวมถึงการเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดและสารเสพติดอื่นๆ
- **เป้าหมาย:** นักเรียนเข้าใจถึงความเสี่ยงและอันตรายจากการใช้บุหรี่ไฟฟ้า
- **รูปแบบกิจกรรม:** การบรรยายแบบมีส่วนร่วม การตั้งคำถามและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

กิจกรรมที่ 2 เวิร์กชอปฝึกทักษะการปฏิเสธ

- **รายละเอียด:** จัดเวิร์กชอปเพื่อฝึกทักษะการปฏิเสธและการเผชิญกับแรงกดดันทางสังคมเมื่อต้องเผชิญกับการชักจูงให้ใช้บุหรี่ไฟฟ้า โดยใช้เทคนิคการแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) ให้สถานการณ์จำลองที่เป็นไปได้จริงในชีวิตประจำวัน
- **เป้าหมาย:** นักเรียนสามารถปฏิเสธและหลีกเลี่ยงการยุ่งเกี่ยวกับบุหรี่ไฟฟ้าได้อย่างมั่นใจ
- **รูปแบบกิจกรรม:** การแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อฝึกการแสดงบทบาทสมมติ การแสดงตัวอย่างสถานการณ์จริง และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์

กิจกรรมที่ 3 สร้างสรรค์สื่อรณรงค์

- **รายละเอียด:** ให้นักเรียนร่วมกันออกแบบและผลิตสื่อรณรงค์เกี่ยวกับอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้า เช่น โปสเตอร์ วิดีโอ หรือสื่อออนไลน์ เพื่อนำไปเผยแพร่ในโรงเรียนและชุมชน
- **เป้าหมาย:** ให้นักเรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์และความรู้ที่ได้รับมาในการเผยแพร่ข้อมูลและสร้างความตระหนักรู้ในสังคม
- **รูปแบบกิจกรรม:** การจัดกลุ่มนักเรียนให้สร้างสื่อรณรงค์ และมีการประกวดสื่อที่ดีที่สุด พร้อมทั้งมอบรางวัลให้แก่ทีมที่ชนะเลิศ

กิจกรรมที่ 4 เสวนาและแลกเปลี่ยนประสบการณ์

- **รายละเอียด:** จัดกิจกรรมเสวนาระหว่างนักเรียน ครู และผู้ปกครอง โดยเปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์เกี่ยวกับปัญหาบุหรี่ไฟฟ้าในสังคม พร้อมทั้งหาวิธีการป้องกันร่วมกัน
- **เป้าหมาย:** สร้างความเข้าใจและความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาเรื่องบุหรี่ไฟฟ้าในโรงเรียนและครอบครัว
- **รูปแบบกิจกรรม:** การเสวนาแบบเปิด การจัดวงพูดคุยแบบกลุ่มย่อย และการสรุปแนวทางการป้องกันปัญหา

กิจกรรมที่ 5 ติดตามและประเมินผล

- **รายละเอียด:** ติดตามพฤติกรรมของนักเรียนหลังจากเข้าร่วมโครงการ เช่น การสำรวจทัศนคติ การสัมภาษณ์ และการประเมินความเข้าใจเกี่ยวกับอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้า เพื่อวัดผลและประเมินความสำเร็จของโครงการ
- **เป้าหมาย:** ตรวจสอบว่านักเรียนสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หรือไม่
- **รูปแบบกิจกรรม:** การทำแบบสอบถาม การสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคล และการวิเคราะห์ผลจากข้อมูลที่เก็บรวบรวม

6. ระยะเวลาดำเนินงาน

สิงหาคม 2567 – กุมภาพันธ์ 2568

7. สถานที่ดำเนินงาน

อาคารอเนกประสงค์ โรงเรียนบ้านหุบกะพง

8. งบประมาณ 5,000 บาท

- ค่าวัสดุอุปกรณ์จัดงาน 3,000 บาท
- ค่าอาหารและเครื่องดื่ม 2,000 บาท

9. ผู้รับผิดชอบโครงการ

ตัวแทนนักเรียน

1. เด็กหญิง เกวลี อินทรบุตร
2. เด็กหญิง กัญฉิกา มั่นคง
3. เด็กหญิง สุกัญญา แพนสี
4. เด็กหญิง ธันยพร จำนงนรินทรรักษ์

ครูที่ปรึกษา

1. นางสาวพรพิมล อยู่ชมบุญ
2. นายธนิต ชินะตั้งกูร

10. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- สถานีตำรวจภูธรระชา อำเภอดงเพชรบุรี
- สพ. เพชรบุรี เขต 2
- โรงเรียนบ้านหุบกะพง

11. การวัดและประเมินผล

ตัวบ่งชี้ความสำเร็จ	วิธีการประเมิน	เครื่องมือ
1. นักเรียนร้อยละ 90 สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับโทษและอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้าได้ถูกต้องหลังเข้าร่วมโครงการ	1. การทดสอบความรู้ก่อนและหลังการอบรม	1. แบบทดสอบความรู้ (Pre-test และ Post-test)
2. นักเรียนร้อยละ 100 แสดงพฤติกรรมการปฏิเสธอย่างมั่นใจเมื่อจำลองสถานการณ์ในเวิร์กชอป	1. การสังเกตพฤติกรรม 2. การให้คะแนนจากครูผู้สอนในกิจกรรม	1. แบบประเมินพฤติกรรมการปฏิเสธ

3. นักเรียนร้อยละ 100 แสดงทัศนคติที่ดีและมีความตั้งใจในการดูแลสุขภาพหลังเข้าร่วมโครงการ	1. การสำรวจทัศนคติหลังการอบรม	1. แบบสอบถามทัศนคติ
4. ลดจำนวนผู้ใช้บุหรี่ไฟฟ้าในโรงเรียนลงร้อยละ 90% ภายในระยะเวลา 1 ปี	1. การสำรวจ 2. การสอบถาม	1. แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้บุหรี่ไฟฟ้าและการสัมภาษณ์เชิงลึก
5. นักเรียนร้อยละ 90 ร่วมออกแบบและผลิตสื่อรณรงค์ในโรงเรียน	1. การประเมินคุณภาพของสื่อ	1. แบบประเมินผลงานสื่อรณรงค์

12.ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้า
2. นักเรียนสามารถปฏิเสธการชักจูงจากบุคคลรอบข้างได้อย่างมั่นใจ
3. เกิดความร่วมมือและบรรยากาศที่ปลอดภัยในโรงเรียน
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการรณรงค์และการเผยแพร่ความรู้
5. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อสุขภาพและการดูแลตนเอง